

св. Григория, св. Иоана Златоуста, на св. Атанасия, на св. Иоана Милостиви, на пророкъ Захария и др. Въ библиотеката на манастира видѣхъ въ 1916 г. около 70 славянски ръкописа, отъ XIV в. и по-нови. Оттукъ е билъ изнесенъ известниятъ въ науката Слѣпченски апостолъ, сръднобългарски паметникъ отъ XII в., най-многого листове отъ който се пазятъ въ Петроградската Публична библиотека. Той бѣ издаденъ отъ Г. А. Ильинскій, Слѣпченскій апостолъ XII вѣка. Москва 1912.

Между светцитѣ отъ новата зография на манастирската църква, именно отъ 1862 и 1889 г., личатъ ликоветѣ на българскитѣ светци св. Кирила и Методия, св. Злата Мъгленска, св. Недѣля и др.

По-раншното възобновление на манастира, както се вижда отъ слабо запазенитѣ надписи, е станало презъ първата половина на XVII в., именно въ 1617 г., при игумена Вениамина, въ 1637 г. при игумена Сава. Въ 1638 г. се поменава монахъ Киприанъ отъ с. Скребатно. На единъ ръкописъ отъ 1553 г., на последния листъ, се подписаль новобългарскиятъ писателъ Кирилъ Пейчиновичъ.

За писмовника на Слѣпченския манастиръ ще говоримъ въ втората часть на тая книга.

23. — Приписка отъ 1547 г. въ златоустъ отъ йеромонаха Висариона, който работи въ Слѣпче: † Исписа се сѣа вѣтвнаа кнѣга златоустъ. въ лѣтѣ 7056—1547). мѣца дѣ, ла. съврѣши се въ манастиръ Продрѣ, при игѣмена Герасѣма йеромонахъ: — и потрѣди се ѡ сеѣ послѣднѣи въ иноцѣхъ, и ѡбѣгѣи въ члвцѣхъ, а бѣгати въ грѣсѣхъ, Бисарѣи" йеромонахъ . . . ѡ Дѣбра: — вѣчнѣа моу пѣмѣтъ (Цоневъ, Описъ на ржк. и староп. книги на Нар. библ. въ София. София 1910, стр. 248).

24. — Приписки отъ сѣщия Висариона въ Поучения на Кирила Йерусалимски, писани въ Слѣпче, 1547 г.: † Бѣ лѣтѣ 7055—1547) мѣца дѣвѣс, ла: — индиктиѣ, ѣ. Писа сѣю вѣтвнѣю кнѣгѣ, послѣднѣи и богати въ грѣсѣхъ, въ иноцѣхъ, йеромонахъ Бисарѣи". На листъ 65^б сѣщиятъ бележи: за врѣстѣ сѣю прѣстѣте азѣ съгрѣшихъ — Бѣ да те прѣститѣ и помѣлѣтъ те — мнѣгрѣшихъ Бисарѣи" йеромонахъ — помѣнѣи ги нѣ, да помѣнѣи дрѣзи вѣ. — (Цоневъ, сжщо, 247).